

דדרשין בנאם אינו ענין לזה חכמה ענין לאחר ואלו כח
 צחי' לרקס ומסר דאזר הש"י דני ט"ס לו ירצח יתן
 לני קאין לו כלום ע"כ נקרא זה צחי' הורה חסד
 וי"ל הא דהגורו ת"ל יאם עניוהא ליערל וכו' ידא רן
 כדי שיזכו הפנינים אלה הפנינים כחש"ה חסד ואמת מן
 יכליהו) והל"ה הוסף לקשום דאדרבא אמרינן נגמי
 ע"ז ד"ד תורה דכתיב זה אמת אין הקציה פוסה לשנים
 מסה"ד ע"ס . אך לולא דמסעינא הייתי אומר דדוקא
 בפסטי האורה נאמר אמת אצל צדונו ודרושי יסודות
 האורה ש"ס הוא דאמת ומסדים גדולים באשר אלו חלום
 בקצ"ק מרומים בחורה כחמיו צמחג להיות לפיכך
 כל הימים וז"ה ע"ה פתחה צמחום היינו תלה פרחן
 לדורם ולפרש (יעיר טכחצני לעיל בשם מרש"א ז"ל
 דאברהם חכום חכמו קאי על הנבלה) ואורה חסד היינו
 הנסתר על לשונה ע"ד מדרשו צמחג ד"ג דבס ומלכ
 חסד לטובך דברים המהזקים מודעם יהיה יתחם לשוק
 והיינו ק"ה וע"כ אור כאן על לשונה והיינו חסד לשונה
 שאין מבין אלא ללכעין וי"ל דנע"ז מחדן מתחלה
 נע"ז איפוך דס"ל דהקציה פוסק צמחרי חורה וסס
 הם חסדים גדולים רק אח"כ מחדן ואצ"ה ל"ה
 דע"ס נפסטי האורה כי זאת חסידים עסק לנו כולה
 אול סחרי חירה עתיד לעדש לנו צמחא משיח צ"ה
 כח"ס רש"י צמח"ס נפסוק יסקי ורתחא של פ"ס סתחן
 לנו חורחו וכו' ונחצמחן לחפ"ש עוד עליהם לצד
 להם קוד טעמי ונחצד לפזני וכו' ודי יסקי ע"ס
 (ועיין צלליה צדכח ק"פ ח"ע) וע"כ י"ל הא דאמל
 חכמות כ"ה בחורה ד' חפלו ונחצמחן וכו' ודקדקו בזה
 נע"ז ד"ס ע"ה ע"ס אך י"ל דהנבלה נקרא חורחו
 דנקודה לו הקציה כולו צמח"ס יומם ולילה ונחורה ר'
 היינו הנסתר שזה עתיד לנאר בזה והיה חפלו טינקס
 ויחמוד להשיג עפע מעט וא"ש ע"כ ס"ל בלשון לאשון
 דהקציה עוסק ננסתר דזה חורה דלים ואצ"ה י"ל
 דאדרבא כמו דחפילין דנורי עלמא כתיב מי כעשך ישראל
 וכו' כן עוסק חסידים בחורה שלנו והוא רחום יסר
 שן

כ"ז דרשתי לכבוד ההחלה חודת בני סיח'
לבי הדולא דרשב"י לפ"ק :
 והש"י י"ס חלקינו מעושי רלוננו ומעוסקי בגורמנו לשמח
אמן

יד בגמרא כדה דק ס"ה ע"ה מחשיצחו של
 אחוה לדיק אחת יודע מס' היה
 בלבו ע"ס רזנה לכאורה אינו נחצן לקון זה כלל הכי
 גם המוקטן ידע זאת ומע"ז הקשה ח"ס מוקטן דלא
 קומחפי ומ"ס מעיג דקומחפי וסיינו מדכתיב אל תידא
 אחוה מוכח דקומחפי וכענין זה איהא צויה"ה בשלח
 דניג מדכתיב אל תידא מרדק מלרמיה מוכח דחילו
 הו

(ואו אפשר דס"ל כדרשא דנורי בשמורה הפלחה זו הוא
 מלקוח וס"ל לרשנ"י דעקד הקרא עיירי בזה כיון דא"ה
 לתדרס"י על החורה מוקרא דלא הסכח) והך דהפלה
 ופלה כ"ל דמיירי ממיחה החכמים ופנינים אצל לא
 חלוק ישראל ועוד יל"ן ופרח ישראל חכמים חדשים (והא
 דלא דרשנן כן כ"ל משום דכתיב אח"כ גם וכה אשר
 לא כהוצה חלוקו חז"ל זו עיתה צדיקים ורשנ"י כ"ל דדרס
 ל"י על שאר דברים כדאיהא צניטין דכ"ה ע"ה הא היכי
 כתיבי גם כל חלי וכו') וכן י"ל הך והפלה דמיירי
 ממיחה חכמים אצל עוד ישראל וזה ועוד יצולו אחרי
 החחיסים ועוד י"ל דרשנ"י מפרש הך והפלה גם כן
 כמו הך ישיטנו דלא יאלאו הלכה צדורה וחשנה צדורה
 אצל לא דהכחח חיו לגמרי :

ורישב סחירה רשנ"י ע"ה מנמרה לזוהר י"ל
 עפ"ה שם מרש"א ז"ל דהפלה מיירי
 בשמחה הנסתר דייקא וא"כ י"ל דלזה מורה רשנ"י ז"ל
 לדרשנה רצ על שמחה הנסתר חו דקאמר בזה ק עמידין
 דלא צמחרי דייחון דיתכסי אורייתא ונכ"י ר"ל חורה
 של רשנ"י ע"ה וס"ה סחרי חורה הנאמר צוהיק חו
 וסחרי לנא יחכנשון לאחריהו והיינו מארא דקבלה סס
 יחנענו כאשר ראינו צעוה"ר צדור הזה ולא ישמחה
 מאן דקנר ופתח חו סחריים ולא יהא כדרא דא עד
 דלא דייחי מלכא וסחריא היינו כי דורו היה דור דיעה
 מאד וכן הוא והלאה יחנענו זעיר זעיר עד צמח
 משיח אשר כולם ידעו אה ה' וכדכרי דש"י ז"ל צמח"ס
 נפסוק יסקי ע"ס (ועיין צוה"ק סוף אמור דדורו של
 רשנ"י נאמר למחלל לשמחה ואח"כ נאמר למחכה עתה
 כי דדורו אמור פתח פ"ך ויחיו דצריך ע"ס) וכ"ז
 מרמז על ידיעה רזי חורה ומעשה מרכבה אצל בגמרא
 דקאמר עתידה הנבלה להשמחה ועתידה אשה לשאל על
 בכר של הרומה אס עתידה כול ע"ז לא דלה לשודות
 ואמר ח"י שהשמחה כי לולא זאת לא היה קיום צעולם
 חיו וכא"ה על מוקמא ינא בשלום צעהש"ה (ובי"ל
 פשטות לשון הזהר דר"ל דדור שלו יחכנשון לאחריהו
 ושוב לא יהא יחון דקנר וזו דקיים ולא יהא כדרא דא
 וכו') :

ואני העני חשצתי לפרש לפסיק של יתפלה דהנס
 אמור חז"ל גדולה עצירה לשמחה מוולדה שלא
 לשמחה חו אס לא חסמור לעשית וכו' לירחא אה חסס
 וכו' ר"ל דהעשה עצירה לשמחה נחמה יראת הצורה יח"ס
 ואו והפלה וכו' וחרגונו ויפרוש ר"ל דיפרוש מוקד המכות
 ויהיה אך עיז לבי כל הימים אמן :

והנה צפ"ק דצרכות ד"י ע"ה חר"י בשם רשנ"י
 ע"ה נ"ד פ"י פתחה בחכמה וחורה חסד
 על לשונה וכו' ועיין צלליה טכחנ דקס"ה ליה קושית
 הסגורה צקוכה דנ"ט ע"ז וכו' יס חורה של חסד ויס
 חורה קאינה של חסד ע"ס (ולענין אפשר לומר דק"ל

לקלע לעני הנזכר וכן כשאין כוחו לטעם וחסדי עמי
 שמוע דעם לריון לעני הנזכר ורי המעשה כגמר לטובה
 ועלמח יפה בלא מחשבה ולא גרע מתיחה קלע לרועה
 וכפלה מוחו ומלח העני וכחפרכם זה שחכמה קוצע
 לו צרכה כמאמרו ז"ל יחוצא צרטי צנימוקי החומש פ'
 ויקרא צפסקו ולא ידע אצל ירמיה ע"ה ציקס על ידי
 חכמי ענחור צידעו דאין כוחים לשמוע ואם יזמן להם
 חס' יביכ עניים שאינם מוהגים ע"כ לא יהיה לא מעשה
 ולא מחשבה ויגיעם לריק ודוק) אצל צעביים כמו
 שהש"י מעניש על המחשבה ואינו כוחן עליו שבר כמו
 כן אין מניע לו טובה על מעשה בלא מחשבה ע"ה
 וע"כ ה"כ כיון דעוב אדרבא כחכין לרעה שיטא חת
 שרה ע"כ לא הועיל לו מאומה בזה שגשגה טובה על
 ידו וע"כ כפל צדי צ"צ של חלמיה והליר חמים פעלו
 לדיק וישר הוא

איכרא

ש"ס קחירה לדבריו ממאמרו ז"ל עמוכי
 ולא עמוכיה מוסר דכח' ע"ד אשר לא
 קדמו וכו' ואין דרך אשה לקדם ויהנה באמת ראינו
 שהפקירו צנות מוצא חת עלמן להכשיל חת ישראל ולא
 נהנו בלכיעות הרי חת דלא קדמו לא היה רק עוסק
 רשעות כמו הזכרים ועכ"ל לא נענשו (ומלחמי שנחשורר
 בזה צו"ה חסיב משה חכמה) ונע"כ כעין שכתב
 רש"י ז"ל בקובץ דכ"ז ע"כ גבי וצנח אבי חת העללים
 דאין יולאין מקובחן צרגל דאף דמקום עללות היא ולא
 מוסר מלוח סוכה עכ"ל שצח היא להם ואינם נענשין
 על צינול שאר מלוח וכמו כן גבי כפי עומק ועוצב כן
 היא חס דלא קדמו מחננה עללות ורשעות עכ"ל כיון
 דהיה בזה דרך לכיעות לא נחייצו חס דגילו דעמם
 צומק"ל דילאו להכשיל חת ישראל וא"כ אלו חושים דגם
 הם זכו למקד הזה לילך צחר המעשה אך י"ל צין קבלה
 שבר דלא מניע להם ובין עונש דלא מענישין אותם ע"ז
 וע"כ לא זכה עוב לשכר על מעשיו חס דע"י ילא דוד
 ואחר לבא צ"הל מעמם חכ"ל וסנן אל אמונה ואין
 עול :

הוא דחיל ע"ה) וא"כ מה חסיב ר"י צסם רשנ"י מהסוכות
 וכו' וחוא לכחורם ללא לורך דחיקסן צעלמו מקשה מה
 ולא חיליל חלא אחר שמו העמוד לו זכורו של ח"א וכו'
 לא (ומלחמי גם בצפר מיכ למחרסיק ש"כ שיעור בזה)
 אך זה יש להרץ הלה בדוחק דהא הוא הקדושה לחזק
 הקושיא ואח"כ מהחיל אחר להרץ ה' ושיא אך דא ודאי
 עקא דאחר החירץ ר"י צסם רשנ"י אחר שמו וכו'
 ואח"כ אחר וארי זה עוב וכו' ומח"כ חס רשנ"י לא
 אחר שזה עוב אין כאן חירץ כלל ואם רשנ"י אחר זה
 ג"כ ח"כ למח סתחיל אחר ר"י צסם רשנ"י ואח"כ אחר
 וארי זה עוב משמע דהא אומר ר"י צעלמו וחוא דחיק
 מאד . וכאשר הלעמי זהא לפני לומדים אמרו מהם
 דל"ל צנתי דארי צסם רשנ"י מהסוכות וכו' ויהיה כ"ז
 מסקנא ומחיצת אחר מהחיל החירץ וכ"ז דוחק ואינו
 מלשון ספספ כלל וגם מה חידוש חולך ר"י צסם רשנ"י
 לומר מהסוכות וכו' ומי לא ידע זהא דמקשה חס כשאמר
 לו חסייה אל חירא מוכח דירא וכו' המקסן צעלמו לא
 יכול להקשות כן עד שחולך להציא מ"ס ר"י צסם
 רשנ"י מהסוכות וכו' .

ונלעיד

לפרש זה עיד רוח קלח דנזותיק קוק
 חיקת איהא דמרע"ה ירא שמו העמוד לו
 זכות העילה חסו אל חירא אחר ר"ל מהאוח ע"ס :
 חסו צעלמו שאמר ר"י צסם רשנ"י צינל סזיאר מהסוכות
 של אחרו לדיק ר"ל משה שחסיב לו חס"י אל חירא אחרו
 חסו ידע מה היה צלצו ככ"ל צוטר דירא מהאוח .
 ואח"כ אחר ר"י חירץ שלו אחר שמו העמוד לו זכורו
 של ח"א וכו' וארי זה עוב ככ"ל ככן מאד ע"ד חרמו
 וכלך ג"כ להפסע דחליב הרי הגמרא כספר החמוס הנז
 בזהבם וחכס צנינה כי הוא דצר כחמד צס"ד .

ונראה

הטעם דלא עמד לו זכורו של חלמיה
 עפומ"ס צמזורי משכנות הרועים ק"י ג'
 דבישראל מליך הש"י מחשבה טובה למעשה וכן כשאין
 לו מחשבה רק המעשה כגמר לטובה מניע לו ג"כ שבר
 ע"ס . (ומניח ח"ס הא דכחצו המפורשים דגם לרקה
 שלא לשמוע וקבל שבר עלי' . וסא דאחר ירמיה על
 חכמי ענחור צעה אפך עשה צסם ודרשו צגמרא אף
 צעסם שעיסין לרקה הכשילם באכמים שאינם מוהגים
 חשפ"י דאף מחשבה לחודה חש"י מלרפה למעשה י"ל
 דל"ל או מחשבה טובה וע"כ אף כשאין כוחו ומוכ"ס כסוכות
 לעני שאין הנזק חכמה מליך מחשבה לטובה אצל כשאין
 לו מחשבה טובה ואינו כוחן לשמוע חס כסוכות עכ"פ
 לעני הנזכר הרי יש כאן מעשה עכ"פ . ועדין ראינו
 לפרש שלום רב לחסדי חורחך וכו' כי הח"ה עלמס יש
 להם אחריהם גדול אצל החמיקים ידי ח"ה כל סיונהם
 לטובה אין להם שום מוסקל והיינו דלא גרע ממחשבה
 עינה עיכס מוכסם כשעיסין מעשה ג"כ רק דלא לרי

חן וחסה מש"ל דאם חס"י קוצע צרכה צנפל קלע
 ומלח העני מוכ"ס צנחון קלח לשמוע כחייסחתי
 דהיא ק"ו פריכא ד"ל דהא גרע עפומ"ס הקדמוכים
 דאף למיד מליכ חכ"ע צסחם אצל כסמחכין צפירות
 לריא גרע וע"ע צחוס' חולין ל"א דנאנסה ועצלה עדיף
 מעצלה לשם חולין וכעין זה כחצו חוס' שצח דף כ"ג
 ע"א ד"ה מוכח דיוטר טוב כסמוליקין חס"ו כ"ח מעדיליק
 גדול ללורך שצח וע"ע ציס"ס חולין פ"צ קי"ג חע"ג
 דסחיטה ח"ל כוונה עכ"ז צמחעסק גרע וא"כ ח"כ צנפל
 מידו שלא צמחכין ונעסיה חמלוח ע"י מניע לו שבר
 אצל כסוכות צפירות שלא לשמוע י"ל דגרע יוטר וחולי
 י"ל דהא חלוי צצ' חרולי חס"ס כחונות דס"ז ע"א לענין
 קדירעון כן בורין חנע"ל מוסק כצורו עניד ואנע"ל
 כולאנע"ל

שמואלך שלא לשמה נא לשמה ע"כ הולך לפרט שלא דור שאמר סירות ותשנמות ואמרו שנה ד"ל כי עוז יום בחריץ שצריך לפני יום אחד שלך מאלף עולות של שלמה ע"כ הוי מדה כנגד מדה וצקועה דע"ז ע"ה כחצ רש"י ז"ל שילא מונס דוד ושלמה שהקריבו חרבה קרבנות (ובגמרא שם הוי הגירסא שילא מונס שלמה) אך בזיר ק"ל לרש"י ז"ל דלמא לא קאמר דילא מונס דוד ושלמה ע"כ מפרט דכיון דדרשו ז"ל מה דות שילא מונס דוד שריות להקצ"ה בסירות ותשנמות ע"כ כוונתו בזה צוה שאמרו שילא מונס דות וכשתזכירו שמה הקדוש יודע חכך דהוא על שם דוד כללע"ד בכוונה רש"י ז"ל והנן

ע"כ

כיון דחזין דגלך הרעע וזהו גוי ועב"ז בזכות שהקריב קרבנות שלא לשמה רק לקבל את ישראל שלא ידעו לו עלו מעשיו ללגון חבה שילחם מונס דות חלדיקות ודוד ושלמה ומשיח ע"ה וצקועה דע"ז אמרו דע"ז חכלו ג"כ הדובים מ"צ ילדים ציוי אלישע (זכן חיצא צוה"מ פ' פקודי משה כל חוצה דרכ"ד) ח"כ נסחר חרוליכו ח"ל לחלק חס דעבויס ח"כו כעכס כל שמועסיו כגמרים לעוזה עכ"ז ח"כו מוקבל שחר דהרי כאן קיצל שחר גדול ג"כ ומכל שכן צוה שהערוחי דלמא לא נקצו חסדים ג"כ כיון דלא קדמו מחומה רשעות דהו עיקרי שפל וכשכר האמור בפסחים ד"כ דאף שח"כו עושה מלאכה צע"ס רק מחומה עללות דהרי גם בחול ח"כו עושה עכ"ז כשכר עיקרי וסוף כעין דברי חס"ס סוכה ח"ל ג"כ וסנה ח"כו חס העללנים ויעוין צ"הסותן אמרי שפר למסר"ה ז"ל פ' בראשית ופ' יתרו חס"ה אמר דרצא חידש בפסחים שם דלפ"י נטי דמחלח דל"ה לעשות מלאכה עכ"ז מביע להס שחר שלא לשמה וועיקרי שפל וכשכר דעצרייתא לא עוכה רק ח"כו ד"ס צידו לעשות רק דל"כו עושה שלא לשם מלוח רק מחומה עללות ע"ס וגם שבחון סמל"ה ח"ה צן חר מזלח עמו צוה חס הוי יותר מחד וסנה ח"כו חס העללנים צקוכס דס"ס ים לאל צידו ללחא מן סקוכס וח"כו חלס ונא ורלח עד ח"כן סדצרים מביעים ח"ס ח"ך מחוק מוס ותס"ו :

אך

הרי מפורס אמרו צס"ק דר"ם לענין כורס צוה שהקריב הקרבנות לשם חיו וח"י צכו לא ח"ה צו סוס חועלה וסיר"ס דעכויס חוסל על חרלסותה (וכאשר מפרתי חצורי לסגלון מוסר"ס ש"ר ונחן לי חמורתי חצורי מצודה מצודה ססר"ס צסנה חס"ה ג"כ ומלחתי שם שגס הוא דו"ך קלח צלגדס דע"ז כמ"ס ח"כו צחצורי וחצ"ה ג"כ ח"ך דס"ק דר"ה דצגוי לא מח"י סמועסה צלח ומחצנה וחנל"י) ועכ"כ דצלח ז"ה ח"ה צו כיו"ן קדוש שילחו צ' פדרות מונס כאמור ז"ל צ"ק דל"ה ע"כ דמע"ז אמר הקצ"ה אל חלור חס מואצ רק דעסוס הקרבנות נסחנצ סקיס דצ"ב סקריצו ג"כ

כדלצנע"ל למענר לא עביר ד"ל דלחירון חרלסון ח"ן מביע לו שחר על שלא לשמה וגרע מוסס ולחירון ח"ב מביע לו שחר רק סעסס דלא עשה כרלוי וי"ל ג"כ דסכי חסרולים חלויס צסכי חרולי חס"י צחעניח ד"ז ע"ה וצססס"ס ד"כ ע"כ דסקסו סרירות סגנרל דכאן אמר לעולס ילמוד חרס שלא לשמה וכאן אמר דלמוד שלא לשמה הוי חורחו סס מוס וכו"ו לו שלא כנרל ח"ו וסנה צחעניח חרלו לחלק צין הלמוד לשם כצור דמותר צכחל"ג וצין הלמוד לקחחר וכן חרלו צכויר וצצרכוס וח"כ לש"י ח"ה לח"ן ג"י נקדוועין דלכצודו חוס דעציר כיון דגס צכח"ג מעליוחל ח"ה ודומה לאמור קלע ז"ו ללרקס ע"ס סח"י צ"י דהוי לריק גימור ע"כ חירלו וחצנע"ל כדלצנע"ל למענר לא עביר ח"לס צפסס"ס כחצו לחלק צין עושה צססס כגון סח"ג עושה מלאכה לא בחול ולא צע"ס מח"ך עללות חפ"ה סכרו גדול וצין סעוסה לחס"יחר ולקחחר עס"ה ולפ"י גס הלמוד לחס"יחר חקיר ודוקא שלמוד להחלחו צססס ח"ו ע"ס לקבל פרס ח"י מותר חכל לכצ"ד חקור ח"ה יח"י ג"כ דעס רש"י ז"ל צחעניח סס עס"ה וח"ל למה סרל"י לומר דל"כו סס מוס וגס ח"כו סס ח"יס וחלוי ועומר חס י"עצ מוציו יח"ה צכסכר מלוח וע"כ כחצ ז"ה חלל לשמה ולא חלל שלא לשמה והנן חלל דס"ל דוקא כחירן חחוק' צפסס"ס ח"ל וע"ס סיקרל רבי חקיר צלחה וגס ע"ז אמרו כוח וכו' וכן כרלח דעס חחוק' סיעה דכ"צ ע"כ ד"ה לעולס וע"כ לסיעה ז"ו ספיר כאמר חירן חרלסון צגמורל לכצודו חוס דעציר דגס ע"ז כעכס וח"כ אמר וחצנע"ל דח"כו חס כאמר כחלוק חחוק' צצרכוס וצחעניח וח"ר צין ע"ס סיקרל רבי וצין לקחחר וח"ו כלרך לומר ח"ך וחצנע"ל וח"כ סכי ססיעוס חלוי צסכי חרולי סס"ס ודוק סיעס חרן :

וראיתי

לחורס"ה ז"ל צח"ה צלחצוזה דס"ז כחצ סס חל דלמור לכצודו עביר וח"י חמור ג"י לרקס ים שחר חפילו שלא לשמה וחצ"ה חירן חחוק' צפסס"ס ולא זכר סר דצמק"ה ס"ל חילוק חחר ור"ס חול סכנון דסכי חסרולים סל חחוק' חלויס צלחה צסכי חרולי סס"ס (ס"ב מלחתי צהפלחה סעיר על חורס"ה ז"ל מחירן חחוק' צגזיר ומחלק דללמוד ע"ס לקנות סס וח"כו מחגלה צסעה מועסה מותר חכל חמחגלה צסעה מעסה חקצ"ה מוספילו וחכמותו מוסחלקת וח"י כעע"ז וע"ס סכחצ סר"יס טועיס צזה צעו"ה)

והנה

אמרו צכויר דכ"ג ע"כ דע"י מ"ב קרבנות שהקריב צלק זכס וילחם מונס רוח וסר"ס ז"ל שילא מונס דוד שריות להקצ"ה צסירות ותשנמות ולכחורה ח"כו מוצן וכי כעורה חוס רוח חלדיקיס סוכה חרעע סחלח מוחליו ולמס לו לחסוב חס דוד ג"כ ח"ך כרלח דחולרך לזס סח"יס מדה כנגד מדה כמו סלמור

שער בת רבים

זה עדיף יותר דעם אס דלריך לאירד נחפלה יותר כעת בעד אחר וכאן חף צענה שמוכר לרש עלמו אין כוונתו בלתי לה' לצדו וא"כ לא די צענה שמוכר הוא בדבר (אולי גם כאן סייד נענה החלה כגון אס דגלוי לפיו יחצרך דהלכה הוא לעונתו וא"כ כן היא דלון הצורה ית' עכ"ז כיון דהוא איי מזה א"כ כיון דנחפלה ללורך השכינה הדין כותן שיהיה נענה החלה וסיפלה מזה דבר הוא יכול להפך כל משאלותיו שיהיה צאמה לעונתו) כיון דאין כוונתו ללורך עלמו כלל רק אדרבה מביט לו סכר גדול ע"ז כיון דהוא כל מנעמו הי' להקל לער השכינה כביכול ועלמם צידו וכבר דברתי במקרא דלריך העושה ע"ז לקבל פרס כרי לעשות זזה דלון הצורה ית' שדרכו להטיב הוא יותר מדריגה מזה שפעה שלא ע"ז לקבל פרס כלל כיון דהוא כותן על לבו קבלה הפרס ועכ"ז אינו מכוין רק לכבודו יחצרך וכמו כן מי שאוכל צע"ז לשמו ית' הוא יותר מדריגה ממי שמוקף איש ועדין שמועתי לפרס חכמים הוזה להרע וכו' ע"ד שדרשו צמחא שבושה להרע שלא אוכל ולהטיב שאוכל וזו שא"כ שהמה רק חכמים לסקף איש אבל להטיב שאוכלו לשמו ית' זה לא ידעו כי הוא צאמה יותר מדריגה ומעלה כעונן :

ומעתה יצאו לכלל יסוד הדקדוקים הנ"ל חשיים אך אל חלקים דומים נפשי ממוני יסועתי ר"ל רכפשי קוותם אל חלקים אשר יושיעני וכוונתי רק ללורך עלמי ע"כ אך וכו' לא אמוע רבה איני מוצעו רק שלא יהיה לרש מרובה כיון דעכ"פ איני נחפלה להשי' ומאמין שצידו להושיע ואין הקציה מקפח שבר כל צרי' ואמר אח"כ איני אחן לך עלה הנינה אך לחלקים דומים נפשי ר"ל אחת נפשי חסא מקוים בלרחק רק ללורך חלקים יען כי עמו איני בלתי (וע"כ כחז כאן לחלקים וגם דועי לשון ליווי) כי ממוני חקוטי ר"ל כל חקוטי יהיה רק מענין לרות וגלות השכינה כביכול (וע"כ כחז כאן חקוטי ולעיל יסועתי) אך הוא לורי ויסועתי משגבי לא אמוע ר"ל אז יהיה ככולני צעוה שלא אמוע כלל לא מניה ולא מקלחו אס כל כוונתך חשיים לכבודו יחצרך על חלקים יסעי וכבודי ליר עוזי מחסי בחלקים ר"ל כיון דכל יסעי וכבודי הוא לשם חלקים כי ציסועתו יושע הוא ג"כ כביכול וכבודי יחבדו הוא ית' ע"כ מחסי צו שלא אמוע כלל ואינם צעשקיים :

וין והאם כל דברינו (שעלות י"ד) סובבים סולבים על דברת איש חלקים הרצ הלריך המפורקים כקס"ה אציו **אברהם** מניקלאייז ז"ל אשר כזה שמוני צימי חג לאחיו מאחיל ציוס צ' ועד לנו צהעדרו כי היה פועל יסועות צקרב הארץ והאם ירעיה הנביא ע"ה אשר קפיעל ע' קראו לעוקנתו וחבונתה ואל תחבונות שלחו וחבונתה וחמסרתה ותשאנע עלינו כהי וחדרתה מייכיו דמעה ועפעפיו יזלו עים ורליתי מוצא נקם

ג"כ קצננות • וי"ל דלזה כסכוין רש"י ז"ל צמיר צננה דקאמר על הצמח דילאס רוח מנלק וחסוק מדילי סילא מננה דוד כ"ל והיינו דרות בלא"ס היתה עומדת לשולל רוק דנהגלה דבר שיקריצו דוד ותלמה קצננות יען ססקריצ בלק קצננות שלא לשעה אס דלא עלו לרלן ויותר אין לשאריך וכבר אמר שפסוק החקר אלקי חמלא וכמו דאין להרר על סילא יסועתא ועשו משאלות חקדושים כי לקחו אחס כל הפסולות של סאלות תראשונים כמו כן הי' כאן להיפך גדול אדוכינו וכו' ולחבונתו אין מקפר • וכן חא דאמרו צקיעה דמיצ ילדים סאללו הדוכים הי' נגד מיצ קצננות דבלק סרי דקסו דלליטע ראס נכחעצרו ציוס"כ ולא יחצרו צהסותם ולא ילא מהס זרע עוז וכאשר סביא צוהס פקודי צעלמו סס כ"ז אס דחביא סך סדרוס דקועס • וע"כ כיון דלליטע קללס כדין נחסרו מהס מיצ נגד מיצ קצננות דבלק לרמז צעלמא אכל לולי זה לא עשו ידיו חסיה וסי כועס ה' עלינו ומעשה ידינו כוכסה עלינו אמר :

מן וסנה נעים זמירות ישראל אשר (תילים סב) אך אל חלקים דומים נפשי ממוני יסועתי • אך סול לורי ויסעי משגבי לא אמוע רבה וכו' אך לחלקים דועי נפשי כי ממוני חקוטי אך הוא לורי ויסועתי משגבי לא אמוע וכו' • וילריך צוקרלי קודע סללו אי' ממו לשון אך מיעוט צ' דמקודס אשר אל חלקים ואח"כ אשר לחלקים • ג' מקודס אשר דומים נפשי ואחר כך דועי נפשי • ד' מקודס כח"צ ממוני יסועתו ואח"כ כח"צ חקוטי • ס' מקודס כח"צ לא אמוע רבה ואח"כ כח"צ לא אמוע סלא דבר הוא •

והנראה צזה דס נודע דכל עיקר מערת חפלה סלריקים צעודתם צהפלתם רק ללורך גבות אס דכחצתי לעיל אוח י"ד ע"ז דאלל ישראל סגי מחצתם או מעשה גרידא סלריקים אינם רולים צזה ופיגול יסחצ להס (ועפ"ז שמועתי לפרס ויכוח פרעה עם ישראל דסול סגר דרי צעלולא לחוד לעצור הס"יה ע"כ אשר כאשר דברתם אכל מרעיה אשר דלריכין לעצור סס"יה צמילולא וסנדרא די"קא) והס כל מחצתם ומעשיתם בלתי לה' לצדו וכמחפלה על כלס"ה כוונתם להקל לער השכינה כביכול כמאמנם ז"ל סהסכינה אוערת קלי מרשטי וכו' וכמאח"כ לא לו ס' כ' ויעוין צהנחומא סוף פ אחרי כל יסועה סנחאס על ישראל לריך וסועה וכו' יסעך זא וכו' ויוסע ד' וכו' עס כוסע צ' וכו' חו כל מננה סלריקים צהפלתם רק למענו ולסען סכינה עזו יסצרך סעו סיסגדל ויחקרם סעיה רבא • וסנה אשרו סנחפלה צע"ה וסול לריך לאו"ד נענה סחלס כמאח"כ ורי סקד וכו' וסנה מוכ"ס כמחפלה בעד לרש עלמו ר"ל ועכ"ז אינו מכוין רק ללורך גבות

שער בת רבים

בשם האלמדיק הק' דעפרס דחכי דאין הלה מוצנה
כיכ לריבין להכמות לקור הקינה באופן כמות משאכ
כשהלה מפורסת אל רק למדינות לעורר קול צב
חמו אומרו קראו למקונות שאינם חביות והבנתה ואל
החכמות שלהם ותבנתה בקומן הוא לשון ביהת הסומע כי
אל להם כלל כי תיכף כשהתחברתה ותשאתה עלינו כתי
ותדנת עינינו דועת וכו' כי הלה מפורסת באל
היעצ ודפחיה :

וכל המעל הזה עלינו כמסל דתת יס כמות לריקים
שאין כמות אללס שום מופתים ורק האנשים
היראים והחרידים מרגישים חיות בטל תורחם ועבדותם
זה כל עיקר וגומחם . כאשר פירש הקדוש האדיר
מחר"א מקטרגליסק ז"ע ויראו העם את ה' ויאמינו
וכו' כי דור המדבר היה דור דעה ולא הסגיתו על
האותות והמופתים של מרג"ה ולא האמינו בו עד שראו
את ה' מלשון ראיה ממש (וגם אם כפשוטו לשון יראה
א"ס שהרגישו שמוספיע להם יראה ה') אז האמינו בה'
ובמשה והנה אין זה רק לירוחם ובכתיב לריבין להכמות
למקציר את הדבר היעצ כי אין זה מונע כיכ להחמון .
וכמו כן צעקו ההכחמות ראינו כמות לריקים וקדושים
אשר הם שרים זהב לנו וצוים צבתיים היכלי עונב
משמח אלקים ואנשים וערכבותיהם דא לרא נקטן אלה
צרכב ואלה צסיקים וכל החכמיות ביהם בהתחנה גדולה
באחד מאירי עס והנה בלריקים כאלו לריבין לזקציר
הדבר אשר כן ראוי ונכון כאשר עלינו והכחן הגדול
מאחיו ודרשו חז"ל גדלו מלל אחיו וכדומה . ובאשר
שנעתי מפי רבינו הלדיק מחר"א ז"ל שאלו עוסקים
בהקפידו צבתייתו ממשע צקודס צבית חותנו הקדוש
אספקלריא המאירה היה אחימי רבינו **מאיר** ז"ל
אשר נ"כ צק"ה פרושטלאן יע"א שאל למקיד ה' שהיה
דרכו לנקוע להרה"ק מליצלין ז"ע לומר לו היה חידוש
משם רבו ז"ל ואמר לו שהיה מפרש מאמרים ז"ל כל
העולם כיון צבציל חכמה צבי וכו' דהצ"ק היה מחרעם
על רחצ"ל כיון דזכה למעלה כזאת שהעולם כיון צבכותו
איכ למע די לו צקב חרובין מועב היה לו להירבות
בהולאות ועי"ז היתה מחרצת שפצ רב צעולם כהנה
וכהנה (וי"ל צבציל לשון ליכור דע"י הלכור שגעשם עבדו
כזו כל העולם) ופירש זאת מאמרים ז"ל ואל ההלואה
לסלחנס של מלכים ר"ל שלא מחסור את הלדיקים
שמרבים בהולאות ביהם ש"ס צו שמון תלואת חיו שסלחנך
גדול ר"ל מה שאתה זכית לעשות הוא משולחנס עי'
שהם מרצים בהולאות ביהם ומאכלס ומשחיתים עי'
הם ומספיעים גם לך שפצ וכתרך גדול מכתרם ביכ
כחיל שעי' כתרם גם כתרך גדול ועי' שטיצ הקדוש
ז"ל מפרישטלאן הרב הק' מליצלין ז"ל אשר לפי דרכו
צקודס ואי מפרש כך כל העולם כיון צבציל חכמה
צבי ועי הוא זה והוא כמסע ומכיל צבי די לו צקב

חרובין מעי"ס לעי"ס עי שהיה צבחי' זו יוכל להספיע
שפצ לכל העולם ואחרי סיפרו לעיניו הועשה חזות
אמר בלשוננו הק' ובאמת אלו וחר"ה . (עוד שנעתי
מיוני צעה שהוא שהיה צבנה שירם שהחקיד חכ"ל אשר
אז לחותנו חכ"ל בשם הק' מליצלין ז"ל שהוא אשר לעם
העכב לזרוק דבר מאכל צבנה שירה להלפרים ואמר כי
דחן ואצרים הניחו מן העץ צרחב צסיק צבדי להכחית
דברי מרג"ה במאצרו צבנה לא היה צו ותלכו סלפרים
ואכלו אותם וזו ילאו מן העם ללקוע ולא מלאו ר"ל לא
מלאו מה שהניחו עיכ צבנה שירה מקורין פרשת העץ
נוחנין לפי"הם מויות צבכרן ודפחיה) והנה כי כן
לאותם הלדיקים לריבין הכמות למקציר הדבר אשר חיו
אין להתייחס שום גשמיית למעשיתם והתחנאותם ודרכם
והלובם צקודס וכל כוונתם לשמו יחצק ועם לחנן
את הדבר . אולם הרמ"ל מחר"א ז"ל הוא היה מהבסב
דלדך רבו ודודו וחותנו מחר"ע ז"ל והיה מנענע
בהולאות ביהו ומסגף את עלמו וערצתו סונו ללדקם
ושלה תרצה להסיק עד כי חדל לפרש . ואחר כל אלה
נראו אללו מופתים נפלאים עד שגם קלי חרעם
וכסים ולחצדיל גם גוים האמינו בו וגם אכי הייתי אללו
איה פעמים משובתי צבנה הרגשתי אללו כועס מרינות
צקרייתו בחורם ובדבורי קדשו על שלחנו סחב ובעבות
לדקתי עיכ הלה עכסיו נראית לפני כל ואל להכמות
לסדר לשון הקינה רק למקונות לפחות פיהם ותיכף
חרנתה עינינו דועת ועשפיענו חלו מים עד יסקף
וירא ה' מעשים חסון :

יך אלה אזכרה ואשכנה עלי כפתי צביות חרעיר
מחר"א ז"ל אשהקד צסיק ראם צק' מלממעס
ונסעכו לקבל אור פניו ובסלחנו סעסוד סארך צתן
מליצלין בדברים יקרים ונפלאים חלה חודת העולם על
זכריו מקודם החחיל לרקדק כמות דקדוקים צתחלת
הפרשת (ופי"א שנעתי מפיו הק' שנענע מרג' הק'
מנועשטאטס ז"ל שקודם שאומרים חורה לריבין לשאל
היה דקדוקים . וכמדומי שאלחתי בליצו עקומן צרעיע
הק' שהוא אשר ססדר דועס לחייע סלוקה חתיכה
משי וקורעו לבגדים ואח"כ עשם מננו מלצוס ולולי
זאת אם לא ה" קירעו מתחלה לא היה יכול לעשות
מננו מלצוס והן סן חרברים) . ואח"כ אשר לפרש צכנס
אופכי' ואופן אחד היה ראם אככי עי"ד שאמר הרמ"ק
מחרי"מ מלחטטוס ססימ ז"ל לפרש סנס אככי עועד
צין ה' וצייכס ר"ל כשאדם אומר אככי וערגי' איהם
באות צלצו ר"ל סוב ד"ז מפקיק צינו לבין הסיי"ת כי
אין אכי הוא יכולין לדור עיכ שחיה אך סרי מליט
ויבנה לבו בדרכי ה' ומנאר צכל ססיק שקודם עסי"ת
היזיות וקודם חורם והפלה לריך לחסוב קלת סחרועת
צלצו אז חרצא סילר מציא צו סעלות סאינו כדאי
לעסית זאת כדי לעונכו מלדן סבורא ית' . ורק אחד
מסי"חו

כאשר די רועי וכוון פונע צוועלף אז לא חסר
מוצנחני שלא חסר מזה פועלם וציה סהחיינו וקיינו
לזון הזה אכחנו אלה פה היום כולם כולנו חיים צעורה
יחניך :

ורנה אמרתי לפכס עדיו כל המזמור שם וקילי
עיד אמרתי לפרס יחכי - עפמיס צמקורה
פי צלק חרי יחכי חד מן ארס יחכי וחד חא סוצא
צבעמיט שם ואמר אחיכ כי יחכי צביע לגהנס עיט
עיכ אמר מקודם ה' רועי לא חסר צנאות דשא ירצילי
על מי מנוחות יחלכי היינו צעוהו ואחכ אמר נפסי
יסוצצ יחכי סאני מנקס סאחר הגיע קלי ואצא חיו לבתס
למרת חטאחי אחי מנקס אסר יסוצצ נפסי מעס לגיע
ויסנג עמי צמדה חסרד וסרסמיס למען סמו אסר
כלול צו דין ורסמיס יחדיו יהי חמיס - וזו לזמור
צמנגלי לרק דלרק חוא דין כעצור צמזס'ק אחי מנקסו
סיסוצ נפסי לגיע ולא להיוח חיו מלוחס כהות דיורדין
ואין עולים ריל עיין צזיס'ק וילך ופי ויקהל דף רייד
עיכ . וצמנר מלוחן דלסעיס אין מוליס מניהנס
ריל ואמר אחיכ גס כי אלך צביא ללמות דלסר מח'
סמוח הביסנס סיא ללמות לא סירא רע כי ססע עמדי
ואני צעו ססעילי מוצר ססח עיכ סצנך צמס
ססניסלי לביסנס ומסענך צמס ססוליסלי מעס סמס
יחוכי וסחקייס צי עיין סערך לפי סלחן צגיע נגד לורדי
וכי וכעס אחי מנקס אך ע צ וסרד ירדיפי כי כל ימי
חיי צצוהו וסצחי צצית ה' ללורך ימיס לעוה צוצצית
מסיס סמך) :

וראיתי צס' סוס'ס סק' ריפ צחקוסי אחרי סלריך
למעניסו צעולס גצירסו לצרד ספסוק
צמי סספין סוסיק לצרד כל ססרסס צלופן סרד וספסר
ואין מחריר דסמס'מ לא יחריר סס ססרס סס דסחרי
סרס צרס'סו לצד עי'ס (ומלינו צגמרד מ"ק דף כי
דסנל סרד סרד צחלים סס דסמס'מ לא ליסרו עכ"י
קסס מלור צסססס סלו) ומלסחי כי רוח די דיצר צו
כי צזיס'ק סרוסס מ"ס סר'י דף קציד ע"ל ספסר וסצ
עקצ וכי ואין מחריר סייני מן ססס'מ ע"ס יכס ללור
צלור סחייס לסססכילים סר יססרו צזסר :

ב סררו זיל עיכ סצגויס סרוב וסוצ צמקוי רסי
צמוס פ' צסלח וסחי ע"י דפ'ל ע"כ ד"ס סלל
וכרס דלז מרס סכסוב פי וירל סגוי גס לריק ססרוב
וגס סלרסחי צפ' קדוסיס עיפ ויגמוסו צלצניס ייל
דסרס על מלסרס זיל צמס' פסחיס דעיט ע"כ ע"ס מוסר
לסורו צייכ עי'ס . וליכא יירי דלל רמיס צלורייסל :
כא סיזעחי צלוריס לי מעס לדיך גדול סרד סעי
מס סעמדי ססעריס על סנן סצוון סס יס'י
סגייס לעצורד סמלך סס דילל לסלס עכ ז על ידי
ססרד וסרעס ציורלי מוליס לסס ססל סעוריס .
ויס לרס זז צפסוק סן סססיסס סרוס ריל דיעמדי
על

עסיסו סס סמלס לריך לסספיל סיע ולמלל ססרסו
צעצורדו כי סר אדרצס סילס'ר מנציה לצצו . (וער'
ססעחי לסרס וסר סטן מלפסיו וסלסרינו כי סילס'ר
לזיל צרד איפכל סקורס סמלס מעפיל סס סלרס
וסר סמלס מנציה דעסו ריל) וססיס רלס . סלכי סך
סלכי סול סוון לפסכס צרכס וקללס . סס סצרכס סרר
ססענן וכי ופסרסי זיל ע"מ סססעסו ריל סצכס'ג מי
סמנציה סיע צצחי סלכי גורס סליו צרכס וסקללל סס
לא ססעסו וכי כסמנציה סיע צצחי סלכי סלל לסס
מלס כנן סרד עסיי סמלס סו צלעלע סיוס ולין
סלקיס כל ממוחיו סו סך סלכי מוון קללס סיו וספס'ס
וספס'ס יסן מעיכ דצריס כסמיס וספססויו דוצצס
סססיס .

ואחשוב סעפ'י דיק ייל סוק ספסוק גיכ צמס
ססיס וסרסס וכי ללכס וכי סר
לא ידעס . ולכלורד קסס וכי ליכל ענייה סררד רק
ע"ל וגס מס וסרסס ללכס ולא סרד וסלכו וגס מס
סרר לא ידעס וכצר מלסיו מלורד צקי עס מלל
סול ס' יע'ס . סולס כעס כרסס לסרס עפ'י דרכו סל
סרצ זיל : דסנל סררו סססגלס כלל עעי' וכן סכוועס
ססל מלכנן גלס וסררו צלסי' סק' כך דרכו סל
ילס'ר סיוס סרר עסס כך וכי סו סררו וסקללל סס
לא ססעסו סו יס' סלכי גורס קללל סיו וסרר סעסס
וקרסס מן סררד ללכס וכי כי סססגלס כעעי' וס
גורס ללכס וכי כי סיוס סרר עסס כך וכי וזי סרר
לא ידעס דלסמס סייכס יודעיס וליכס מעסנין סיו
מן ע"י רק סללס ענך מן ע"י ריל עיכ ססמרו מס
ווכי' צ וסו עוצ לכס וס'ס . וססי ירסס עלינו צוכי
סלרי מלס'ל זיל וצזסס ספסיו וצזסס סקרעחי צגדי
צסעס סיוס סססר סלס לקרוע קגור לצצו ולסוצ
צסססס סליסס לפסיו יס' וססיט מיססו כפרי כע'ס
צמדיס דכני ססן עסו צכיסן וסחי'רין עיססן צייכ
לסר כסס סייכ מלכר כך מיססן מלכר כע'ס ויקצרו
סס עלסוס סלול ויסוכן ס' ויסר סלקיס ללרן עיין
ססססס פי סררי . וסספדי סיס צי סררי צין מלכס
ליסעריכ לעס ערצ סיר ליוס גי יע ללצ'י סנל
בצירק ומשיפט לפיכ צנכ'כ דפ'ק כיצצ
יע'ל כס'י ער צכין עיר על סילס צצ'ל :

יח צסס סססס סנל מלכר ריל ליע וססס סו ססס
סיצע סררי צצצ סססס צסוך דצרי סלרד
לסרס מלס'כ די רועי לא סרר עפ'י מלסרס זיל
צסעני ד"ס ע"כ צמי דסצ' סו כפנל וסססל סררו
סיכי נעציד כצעי רסחי סררי לא ססר וכי סיל רסניכ
כצעי רסחי סכפנל דכי יס'י רססנל סצעל לסי סו
דיס'י דכחי פוהס וכי עי'ס . וסררד דעוסיס זולגס
רנע'ע סרר סססל לכו סנל סוצע יס'ר סססל לסיס
סיוסי ולסלס וסררד דסו כוונס ספסוק ס' רועי